

MÁM RÁD

Mám rád/ráda X rád/ráda dělám

Pokud někoho nebo něco máte rádi či milujete a tato náklonnost je trvalejšího charakteru, řekněte *mám rád*, například *Mám rád kávu*. Nezapomeňte, že sloveso *mít rád* se používá s předmětem v akuzativu. Adjektivum *rád* má v singuláru podobu pro **mužský** rod *rád*, pro **ženský** rod *ráda*, pro **střední** rod *rádo*, v plurálu v hovorovém jazyce můžeme používat společný tvar *rádi*.

<i>mám rád/ráda/rádo</i>	<i>máme rádi</i>
<i>máš rád/ráda/rádo</i>	<i>máte rádi</i>
<i>má rád/ráda/rádo</i>	<i>mají rádi</i>

Záporný tvar má podobu *nemám rád/ráda/rádo* a *nemáme rádi*.

Mám rád hokej. (když mluví **muž**)

Nemám ráda pivo. (když mluví **žena**)

Máme rádi naši učitelku. (plurál)

Pokud mluvíte o tom, co rádi děláte, řekněte *rád/ráda* a přidejte sloveso, například:

Rád plavu. (když mluví **muž**)

Nerada cvičím. (když mluví **žena**)

Rádi chodíme do indické restaurace. (plurál)

<i>rád/ráda/rádo plavu</i>	<i>rádi plaveme</i>
<i>rád/ráda/rádo plaveš</i>	<i>rádi plavete</i>
<i>rád/ráda/rádo plave</i>	<i>rádi plavou</i>

Líbí se mi + nominativ

Pokud něco pozitivně působí přímo na vaše smysly (s výjimkou chuti), řekněte *líbí se mi*, například *Líbí se mi **tenhle** dům*. nebo *Líbí se mi **ten** muž/ta žena*.

Osoba, která vyjadřuje libost, je gramaticky vyjádřena zájmenem v dativu. Věc nebo osoba, která se vám líbí, stojí v této konstrukci v nominativu.

Líbí se <u>mi</u> tato kniha.	Líbí se <u>nám</u> tato kniha.
Líbí se <u>ti</u> tato kniha.	Líbí se <u>vám</u> tato kniha.
Líbí se <u>mu/ji</u> tato kniha.	Líbí se <u>jim</u> tato kniha.

Jelikož se sloveso *líbit se* časuje jako sloveso *učit se*, tvar *líbí se* se pojí jak se singulárem (*Líbí se mi tato kniha.*), tak i s plurálem (*Líbí se mi tyto knihy.*) Negativní tvar je tvořen opět předponou *ne-*: *Nelíbí se mi tato kniha.*

Chutná mi + nominativ

Pokud vám nějaké jídlo nebo pití chutná, řekněte *chutná mi*, například *Chutná mi pivo. Chutnají mi knedlíky.* Osoba, která vyjadřuje libost, je gramaticky vyjádřena zájmenem v dativu. Věc, která vám chutná, stojí v této konstrukci v nominativu.

Chutná <u>mi</u> tento chleba.	Chutná <u>nám</u> tento chleba.
Chutná <u>ti</u> tento chleba.	Chutná <u>vám</u> tento chleba.
Chutná <u>mu/ji</u> tento chleba.	Chutná <u>jim</u> tento chleba.

Jelikož se sloveso *chutnat* časuje jako sloveso *dělat*, používá se tvar *chutná* v singuláru (*Chutná mi celozrnný chleba.*) a v plurálu používáme tvar *chutnají* (*Chutnají mi české housky.*). Negativní tvar je tvořen opět předponou *ne-*: *Nechutná mi špenát. Nechutnají mi mořské ryby.*